

“לחסום או לא לחסום” – נבחר ציבור ברשתות חברתיות

מאת

טל מימרן וליאור וינשטיין*

מבוא

רבות נכתב על האופן שבו הרשתות החברתיות השפיעו על חיינו, אם במישור החברתי-אזרחי, אם במישור העסקי, אם במישור הפוליטי ואם במישור הביטחוני. נכון להיום, הרוב המוחלט של אזרחי ישראל משתמשים ברשתות החברתיות, לרוב בכמה פלטפורמות במקביל, והן הפכו לבמה המרכזית לקידום שיח בשדות הציבורי והפוליטי. כחלק מכך, גם נבחר הציבור משתמשים ברשתות החברתיות בתור כלי משמעותי לקידום עמדותיהם ועיגון מעמדם הציבורי, החל מעדכון שוטף של האזרחים בנוגע לפועלם ועשייתם הציבורית, דרך הצעת הסבר ישיר על השיקולים השונים שעומדים בבסיס החלטותיהם, וכלה לשם הבעת עמדה עקרונית בענייני דיומא או התפלמסות והתנגחות עם יריביהם הפוליטיים.¹

אופן השימוש של נבחר הציבור ברשתות החברתיות, מציב אתגרים משפטיים וחוקתיים משמעותיים הנוגעים באופן ליבתי בשאלת חופש הביטוי הפוליטי בעידן הרשתות החברתיות. כמובן, בפוליטיקה כמו בפוליטיקה, חלק ניכר מהאתגר הוא התמודדות עם אמירות לא מדויקות, או אף שקריות, אשר מוצגות בכדי לקדם

* ד"ר טל מימרן הוא חבר סגל במכללה האקדמית צפת, מרצה למשפט וטכנולוגיה באוניברסיטה העברית וראש תכנית במכון תכלית. ליאור וינשטיין הוא חוקר במכון תכלית בתחומי משפט וטכנולוגיה, משפט בין-לאומי ומשפט ציבורי.

¹ להרחבה ראו תומר קנת “מצייצים מדיניות – שלושת הכובעים של משרתי ציבור ברשתות החברתיות” משפט וממשל כה, 203 (2023).

אינטרסים שונים. תופעה זו, המכונה לרוב "פייק ניוז"², היא חלק מרכזי בהפיכת השיח ברשתות החברתיות לכזה שמתאפיין בכבדות אשר עולה לעיתים עד לכדי השתלחות של ממש.³

סוגיה משמעותית נוספת היא אופן ניהול הפרופיל של נבחרי ציבור, ובפרט האופן בו הם מתנהלים ביחס להחלטה לחסום משתמשים מסוימים אשר מאתגרים אותם. בהתאם, בשנה החולפת, בתי המשפט בישראל, במגוון ערכאות שונות, נדרשו יותר ויותר לעיסוק בגבולות המותר והאסור בכל הנוגע לניהול פרופיל של נבחר ציבור ברשתות חברתיות. על מנת לתרום לדיאלוג הגובר בסוגיה זו, נבקש לצייר את תמונת המצב המשפטי העדכנית בסוגיה, תוך הצגת ביקורת על היעדר הנכונות של בית המשפט להעניק אמות מידה שיגבירו ודאות ויציבות בשדה נפיץ אשר משפיע רבות על החברה הישראלית, והצעה של שיקולים אפשריים שיכולים לאפשר באופן מיטבי את חופש הביטוי ברשתות החברתיות בישראל תוך איזון מול שיקולים מתחרים אחרים.

א. פרופילים של נבחרי ציבור ברשתות חברתיות – בין פרטי לציבורי

בשורה של החלטות, עקב בצד אגודל, התפתחה הפסיקה בישראל בכל הנוגע ליחס לפרופיל של נבחר ציבור, ובפרט ביחס לשאלה האם יש להתייחס לפרופיל שכזה בתור נכס אישי של אדם, אשר זכאי להגנה עליו בתור קניין אישי וחירויות יסוד נוספות, או בפרופיל שמשמש בתור נכס ציבורי אשר יש להתייחס אליו בתור משאב ידע ציבורי (במיוחד בכל הנוגע לגישה שוויונית כלפיו). כעקרון, בתי המשפט השאירו ברירה זו בידי נבחרי ציבור, אשר יכולים לפתוח פרופיל פרטי (אותו הם יכולים לנהל כרצונם), או פרופיל רשמי ציבורי אשר יהיה כפוף לעקרונות של שוויון לצד שיקולים נוספים.⁴ כאשר נבחר ציבור בוחר להקים פרופיל רשמי, אשר ישמש אותו בעבודתו, אזי לגישת בתי המשפט יחולו על פעולותיו ביחס לפרופיל זה דיני המשפט המנהלי והחוקתי,⁵ לצד כללי משפט פרטי שיכולים לחול מכוח תנאי המשתמש של הרשתות החברתיות עצמן, או הוראות עיתיות דוגמת חוק הבחירות.

² ראו למשל בג"ץ 2996/17 ארגון העיתונאים בישראל – הסתדרות העובדים הכללית החדשה נ' ראש הממשלה, פסקה 3-4 לפסק דינו של השופט מזוז (נבו 23.1.2019); רע"א 6557/20 ערוץ 10 החדש בע"מ נ' שרת התרבות והספורט, פסקה 55 לפסק דינו של השופט סולברג (נבו 13.3.2024).

³ כך למשל, בפסיקות שונות בתי משפט דנו בנורמה של שימוש בלשון משתלחת ובוטה ברשתות החברתיות, ראו ת"א (שלום הרצ'י) 29483-05-18 רהב נ' לוינסון, פסקה 67 (נבו 26.5.2021). כמו כן, פסיקות שונות בנוגע לשיח בין חברי כנסת הצביע על שיח בוטה גם כן, ראו ת"א (שלום י-ם) 11732-03-19 בן גביר נ' בירן (נבו 13.12.2020) וכך על שיח שבין פעילים פוליטיים ובין נבחרי ציבור, ת"א (שלום י-ם) 17496-02-22 קארה נ' בן יהודה (נבו 8.5.2022). השיח הבוטה בין שבין חברי כנסת לא פסח גם על הרשתות החברתיות, ראו ת"א (שלום י-ם) 64735-04-21 בן גביר נ' גולן (נבו 31.12.2021).

⁴ ער"מ 6/25 צורף נ' צורי, פסקה 10 (נבו 19.10.2022); ליישום הכלל ראו דיון בתר"מ (ועדת הבחירות לכנסת רמלה) 42/26 סינרייך נ' קינסטליך (נבו 13.8.2023).

⁵ עת"מ (מינהליים ת"א) 61176-10-20 רובינשטיין נ' קוניק, פסקה 18 (נבו 22.8.2022).

כך, למשל, נקבע כי דף פייסבוק אשר מופעל מטעם משרד ממשלתי מהווה "נכס ציבורי"⁶ ובדומה דף פייסבוק אשר הפעלתו ממומנת על-ידי גורם ציבורי, כמו עירייה, נכלל בקטגוריה זו גם כן.⁷ כאשר עסקינן בפרופיל המהווה, לגישת בית המשפט, "נכס ציבורי", חשוב לזכור כי מטרת העל שלו היא קודם כל לשרת את הציבור הרחב, ולא לקדם מטרות אחרות.⁸

במסגרת זו, בית המשפט העליון הבהיר כי שאלת מאפייני הפרופיל צריכה להיבחן באופן רחב יותר מאשר שאלת המימון בלבד, וניתנו דוגמאות למאפיינים שונים המביאים לסיווגו של פרופיל כציבורי, ובהם, היות החשבון פומבי, ציון התפקיד הציבורי, האם מדובר באמצעי לפרסום הישגיו של נבחר הציבור, או האם הוא משמש לצורכי פתרון בעיות ציבוריות באופן שהופך אותו ל"כלי משילות".⁹ עמדה עקרונית דומה אומצה בארה"ב, שם נקבע כי חשבון הטוויטר של הנשיא הנבחר דונלד טראמפ מהווה פורום ציבורי,¹⁰ וככזה לא ניתן להדיר ממנו משתמשים בשל עמדה פוליטית.¹¹

ב. מה הם הכללים המשפטיים החלים על חסימה ברשתות חברתיות?

משעה שפרופיל של נבחר ציבור הוגדר בתור חשבון ציבורי, אזי שהחלטה לחסום אזרח היא החלטה של רשות ציבורית לכל דבר, הכפופה לכללי המנהל הציבורי, ובהם, תום לב, שיקולים ענייניים, סבירות ומידתיות, ובנוסף ניתן לערוך עליה ביקורת שיפוטית.¹² אחת מההשפעות המרכזיות של הנחת יסוד זו, נוגעת לאופן ניהול הגישה לפרופיל – ובפרט ההחלטה האם לחסום משתמשים מסוימים. במסגרת זו, גם כאשר נבחר ציבור מתמודד עם ביקורת בפרופיל הציבורי שלו, עליו לנקוט באמצעי פוגעניים פחות לשם השגת מטרתם טרם ביצוע חסימה מוחלטת של משתמש, גם כאשר מדובר בביקורת המוצגת בלשון פוגענית או בוטה.

עמדה זו נובעת מן העובדה שחסימה ברשתות החברתיות פוגעת בחופש הביטוי בדרכים שונות, למשל היא מונעת מראש את האפשרות להגיב על פרסומים של נבחר הציבור. במובן אחד, נפגעת זכותו של האזרח להיחשף למידע המפורסם בחשבון. פעמים רבות, מדובר במידע שיכול להשפיע על גיבוש עמדה, וגם על גישה לידע בעידן שבו שירותים ממשלתיים רבים הועברו לפורמט מקוון. במובן

⁶ תב"כ 6/23 התנועה למען איכות השלטון בישראל נ' ראש הממשלה, פסקה 3 (נבו 19.1.2020).
⁷ תב"כ 7/24 בן מאיר נ' חולדאי, פס' 10 (נבו 24.1.2021). בפס' 14 נקבעו שיקולים שונים לסיווג עמוד פייסבוק כציבורי, ובהם: "כיצד העמוד ממומן; אם הרשות הציבורית או עובדיה השקיעו בו משאבי ציבור, בין בכתיבת תכנים ובין בקידום ממומן של תכנים; כיצד העמוד נפתח; אם הבוחר הסביר יכול לחשוב שמדובר בעמוד רשמי". ליישום של קריטריונים אלו ראו תר"מ (ועדת הבחירות לכנסת רמלה) 74/26 שחר נ' דלריצ'ה (נבו 29.8.2023).
⁸ ע"מ 7659/22 רובינשטיין נ' קוניק פסקה 29 לפסק דינה של השופטת ברון (נבו 21.12.2023) (להלן: עניין קוניק)

⁹ שם, פסקאות 31-33 לפסק דינה של השופטת ברון.
¹⁰ Knight First Amendment Inst. at Columbia Univ. v. Trump, 928 F.3d 226, 18a-19a (2d Cir. 2019).

¹¹ שם, 102a.

¹² עניין קוניק, לעיל ה"ש 8, בפסקה 35 לפסק דינה של השופטת ברון.

אחר, היא מונעת מאזרח להביע ביקורת פוליטית כנגד נבחר ציבור בפורום משמעותי – עמודו של נבחר הציבור ברשתות החברתיות.¹³

לנוכח הפגיעה שנוצרת בחופש הביטוי, חשוב להגדיר מנגנוני איזון וביקורת לגבי היכולת של נבחר ציבור לחסום, ובכך להגביל משמעותית שיח ביקורתי וגישה לידע.¹⁴ תכלית זו מתגשמת בצורה מלאה כאשר מדובר בפרופילים אותנטיים, בהם אנשים מזדהים בשמם. כאשר מדובר בפרופילים אנונימיים או אף מזויפים או "בוטים" חשוב לאפשר התמודדות עם הפגיעה השלילית שלהם בשיח הציבורי.¹⁵ למשל, פרופילים אנונימיים ומזויפים משמשים לעיתים לצורכי מבצעי השפעה זרים – למשל איראן מזהה את התהליכים החברתיים שעוברים על אזרחי ישראל בשנתיים האחרונות, ומנסה להחריף את התוצאות השליליות שלהם באמצעות פרופילים מזויפים דרכם קודמו מסרים מקטבים ברשתות חברתיות, לצד אמצעים נוספים כגון הפעלת ערוץ טלגרם שביקש להשפיע על השיח הפוליטי-חברתי בישראל. תופעה זו מלמדת כי ישנה חשיבות במתן אפשרות לנבחר הציבור לחסום חשבונות ברשתות החברתיות, בכפוף לתנאים מסוימים.

במסגרת הדיון השיפוטי עד כה, בית המשפט נמנע מקביעת קריטריונים ברורים לשאלת מידתיות ההחלטה לחסום אזרחים, והותיר החלטה זו בידי המחוקק עצמו.¹⁶ מאחר והמחוקק לא הרים את הכפפה בנושא זה, לפחות נכון להיום, גורמים אחרים ניסו למלא את הוואקום שנוצר. למשל, מבקר המדינה הציע כי רשויות ציבוריות יפרסמו תקנון בדבר אופן השימוש ברשתות חברתיות, אשר יציג שורה של אמצעים מידתיים והדרגתיים טרם ביצוע חסימה (דוגמת אזהרה, מחיקת תגובה, או השעיה זמנית). מבדיקת מבקר המדינה, לא מדובר בתופעה זניחה, שכן בין השנים 2018-2019 רשויות מקומיות חסמו עשרות משתמשים.¹⁷ בהתאם, במסגרת הדו"ח, הובהר כי לנוכח הפונקציות הציבוריות המובהקות של חשבונות נבחר הציבור, עליהם לאפשר לציבור חופש ביטוי פוליטי ולעשות שימוש במשורה בכלים כמו מחיקת תגובות, הסרתן וחסימת משתמשים, זאת תוך עיגון כללי השימוש בחשבון שלהם, והקפדה על תיעוד נסיבות הפגיעה בחופש הביטוי.¹⁸ לבסוף, המליץ הדו"ח למשרד המשפטים לפעול לשם קביעת גבולות המותר והאסור בנושא, ואף לשקול פרסום כללים מנחים בנושא.¹⁹

כפועל יוצא, הוגשו שתי עתירות בהן התבקשו היועצת המשפטית לממשלה, היועצת המשפטית לכנסת, משרד הפנים ושרת הפנים להסביר מדוע לא ינחו את חברי הכנסת, חברי הממשלה והרשויות המקומיות שלא לחסום משתמשים בחשבונותיהם ברשתות החברתיות, אלא במקרים חריגים ובהתאם לפסקת

¹³ עניין קוניק, לעיל ה"ש 8, פסקה 36 לפסק דינה של השופטת ברון.

¹⁴ שם, פסק דינה של השופטת כנפישטייניץ.

¹⁵ בהקשר של שימוש בפרופילים מזויפים והפוטנציאל שלהם לייצר לשון הרע נגד נבחר ציבור, ראו ת"א (מחוזי חיפה) 44827-10-21 **אבישר נ' דואק** (נבו 3.8.2023). כמו כן, תופעה זו זכתה להכרה חלקית ראו למשל, ע"ר (מחוזי מרכז) 59443-03-19 **בן זאב נ' Booking.Com BV**, פסקה 36 (נבו 23.7.2019).

¹⁶ עניין קוניק, פסק דינה של השופטת רונן.

¹⁷ מבקר המדינה **שימוש הרשויות המקומיות ונבחריהן ברשתות החברתיות** 75-72 (2020) (להלן: דו"ח המבקר).

¹⁸ שם, בעמ' 101.

¹⁹ שם, בעמ' 102.

ההגבלה.²⁰ במסגרת העתירה הראשונה בנושא, משנת 2022, הודיע משרד היועצת המשפטית לממשלה כי תחל עבודת מטה בנושא שבסופה יוחלט האם לקבוע הנחיות יועמ"ש בנושא זה. במסגרת העתירה השנייה, שפסק הדין בעניינה התפרסם לאחרונה, משרד היועצת המשפטית לכנסת הדגיש כי החלה עבודת מטה בנושא, שבסופה יוחלט האם להמליץ לוועדת האתיקה של הכנסת לבחון כללים באשר לניהול חשבונות של חברי כנסת ברשתות חברתיות.²¹

בתגובה לכך, הדגיש בית המשפט העליון את החשיבות הרבה של רשתות חברתיות בעשייתם של נבחרי הציבור ובפרט את השפעתה הדרמטית של פעולת החסימה. ועדיין, בחר לדחות בית המשפט את העתירה תוך קביעה כי מדובר בסוגיה חדשנית בתחום דינמי המשתנה בקצב מהיר, ומכאן שישנו צורך בגיבוש מדיניות יסודי וסדור (אשר יש לחתור אליה בקצב מהיר יותר מהנוכחי).²² בהמשך לקביעה זו של בית המשפט, נבקש כעת למפות אמות מידה אשר יש לשקול בעת גיבוש מדיניות באסדרת הנושא.

ג. אילו אמות מידה יש לשקול בעת גיבוש מדיניות לאסדרת הנושא?

משעה שבית המשפט לא העניק אמות מידה ברורות לעריכת הביקורת השיפוטית על האופן שבו נבחרו ציבור חוסמים משתמשים ברשתות חברתיות, וקיבל את עמדת משרד היועצת המשפטית לממשלה כי הבחינה לא הסתיימה ולא קצב מועד מוסכם, הנושא חזר לסף דלתו של המחוקק. בפרק הקרוב, נבקש להציע מספר שיקולים חשובים אותם יש להביא בחשבון בעת קידום עבודת המטה אשר מטרתה לייצר כללים ועקרונות פעולה בכל הנוגע לניהול פרופילים של נבחרי ציבור.

1. **שוויוניות ושקיפות.**²³ על אמות המידה המנחות את נבחרי הציבור להיות גלויות למשתמשים הנכנסים לעמודים שלהם, באופן אשר יגביר את הגישה השוויונית למידע במשאב ציבורי, ועליהן להיות שקופות, גלויות וברורות ככל הניתן. הדבר חשוב גם עבור נבחר הציבור עצמו, אשר יכול להכווין את השיח בפרופיל שלו באמצעות כללים ברורים וכאלה שחלים על כל המשתמשים בצורה שוויונית. כך, למשל, יוכל להגדיר נבחר הציבור מנגנון שיאפשר התמודדות עם תופעה שבה משתמש מסוים מגלה עוינות, או אף אלימות, כלפי משתמשים אחרים שפוקדים את הדף. במצב אידיאלי, המחוקק יגדיר עקרון כולל שיחול על פרופילים של נבחרי ציבור, למשל מנגנון של הודעה והסרה, כפי שהומלץ על ידי ועדת הנדל שבחנה את הצורך לאסדר את שדה הרשתות החברתיות (להרחבה, ראו כאן). ועדיין, חשוב לזכור כי מנגנון הודעה והסרה, אשר אומץ בהקשר של איסור לשון הרע, יכול לייצר אפקט מצנן במובן שהוא מייצר תמריץ יתר לפגיעה בחופש הביטוי, כלומר מתן הגנה משפטית במקרה של הסרה או חסימה מייצר תמריץ לאכיפת יתר כלפי משתמשים. בכל מקרה, עד אשר המחוקק יחליט להחיל משילות בשדה הרשתות החברתיות באופן

²⁰ בג"ץ 5717/21 אביטל נ' היועץ המשפטי לממשלה (נבו 1.5.2022); בג"ץ 748/24 אביטל נ' היועצת המשפטית לממשלה (נבו 12.11.2024) (להלן: עניין אביטל השני).

²¹ עניין אביטל השני, שם, פסקה 9.

²² שם, פסקה 20.

²³ דו"ח המבקר, לעיל ה"ש 17, בעמ' 77-78.

- רחב, טוב יהיה אם נבחרי הציבור ימלאו את החלל ויגדירו כללי התנהגות ברורים בין משתמשים הפוקדים את הדף שלהם, וגם בין מנהלי הדף למשתמשים.
2. **הנמקה ותיעוד.** מאחר ועסקינן בשדה ציבורי, אשר חלים עליו כללי המנהל תקין, חשוב מאוד להקפיד על הנמקה ותיעוד של החלטות אשר משפיעות על מאזן הזכויות של המשתמשים. בפרט, על כל ביצוע של הגבלת משתמשים, ובמיוחד חסימה, יש לפעול תוך תיעוד והנמקה של הפעולה, הן על מנת לאפשר ביקורת ציבורית ומשפטית אפקטיבית על ההחלטה השלטונית והן על מנת לשקף לאזרח מדוע ננקטה פעולה זו.
3. **זכות טיעון, ערעור ומנגנוני פיקוח.**²⁴ יש לאפשר זכות טיעון מול הרשות בכל הנוגע לסוגיית החסימה, כדי לאפשר לאזרח להביע את עמדתו לפעולה. לאחר מכן, האזרח יוכל לערער על החלטה זו לבית המשפט. כחלק מכך, חשוב לוודא כי הרשות מפרסמת בצורה עיתית נתונים הנוגעים לצעדים השונים שהיא נקטה שמגבילים את הביטוי של משתמשים (באופן אשר יאפשר להבין כיצד היא מנצלת את כוחה השלטוני כלפי הפרט).
4. **תוכן הביטוי שבגיניו נחסם המשתמש.** מד אחד, ברי כי ביקורת של אזרח על התנהלותו הפוליטית של נבחר ציבור, גם אם נעשית בצורה בוטה, מצויה בליבת ההגנה על חופש הביטוי הפוליטי. מנגד, ככל שמדובר בביטויים מסיתים בצורה חריגה, או פגיעות שחורגות מהמקובל בשיח הציבורי הישראלי, בהחלט ראוי לשקול נקיטה של צעדים להגבלת הביטוי של משתמש כזה או אחר. קו הגבול שבין שתי אפשרויות אלה, נכון להיום, צריך להיות מוגדר על ידי נבחר הציבור, ועליו לוודא שהוא מציג אותו מראש בצורה ברורה למשתמשים הפוקדים את הפרופיל שלו.
5. **קיומו של אמצעי שפגיעתו פחותה.**²⁵ ככל שניתן להשתמש באמצעים שפגיעתם פחותה (למשל, מחיקת תגובה, הסרת תיוג, אזהרת משתמש וכו'), יש לעשות כן. כמובן, כאשר צעדים הדרגתיים אלו יוצגו כחלק מ"כללי המשחק" של השיח בפרופיל המדובר, כפי שהוצע לעיל, הדבר יגביר את הוודאות של המשתמשים ויאפשר, מן הצד האחר, לנקוט בסנקציות כנגד מי שלא עומד בכללים אלו.
6. **מידת הפגיעה בשיח הציבורי ובגישה לידע.** ככל שמדובר בפרופיל אשר מאגד מידע חשוב לאזרח, למשל דף של תאגיד מים עירוני, או של משרד הפנים, יש להגדיר רף גבוה במיוחד לביצוע חסימה (מאחר ומדובר במידע חיוני לציבור אשר לפעמים הוא המקור היחיד, או לכל הפחות העיקרי, המאפשר גישה אליו). מנגד, כאשר מדובר בפרופיל של נבחר ציבור מסוים, אשר ראוי לאזן בין חירויות הפרט של האזרח לבין זכויות של נבחר הציבור לקחת חלק בשיח הציבורי-פוליטי, ניתן להגדיר רף נמוך יותר. חריג להבנה זו הוא כאשר נבחר הציבור ממלא תפקיד חשוב, למשל של שר, ומכאן הגישה למידע המגיע ממנו הופכת לחשובה פי כמה מונים (ומכאן, היא ראויה להגנה מוגברת). כפי שניתן לראות, קשה לעמוד מראש על כללי יסוד לביצוע איזון שכזה, אבל עדיין ניתן להביא בחשבון קווים מנחים אלו.

²⁴ לחשיבות המנגנונים, ראו עמדת השופט כנפישטייניץ בעניין קוניק, לעיל ה"ש 8.
²⁵ עניין קוניק, לעיל ה"ש 8, פסקה 35 לפסק דינה של השופטת ברון; דו"ח המבקר, לעיל ה"ש 17, בעמ' 101.

סיכום

חסימות משתמשים על ידי נבחרי ציבור ברשתות חברתיות מעוררות שאלות מהותיות בנוגע לאופן המימוש של חופש הביטוי בעידן הדיגיטלי. משכך, אנו עדים בעת האחרונה לניצני פסיקה המבקשים להסדיר את הנושא. למרות התקדמות משמעותית בפסיקה, בתי המשפט איתנים בעמדתם לפיה האסדרה הכוללת של הנושא צריכה להגיע מכיוונו של המחוקק או הרגולטור. כפי שהצענו, אסדרה זו צריכה להבטיח שחסימה נעשית משיקולים ענייניים בלבד, בליווי הנמקה ותיעוד, לצד מנגנוני פיקוח ואיזון בין השיקולים השונים ותוך הותרת זכות ערעור. במציאות שבה רוב מוחלט של נבחרי הציבור משתמשים ברשתות חברתיות, ומנגד רוב אזרחי המדינה צורכים את הידע ממקור זה, בשלה העת לקידומה של אסדרה של יחסים אלו. ויפה שעה אחת קודם.

אזכור מוצע: טל מימרן וליאור וינשטיין "לחסום או לא לחסום" – נבחר ציבור ברשתות חברתיות" **רשות הרבים** (28.11.2024).